

foreligge i Betænkningen; jeg skal derfor ikke omtale det nærmere, men blot henvise erede Medlemmer til at læse, hvad der staar i Betænkningen, som jo godtgør, at det er laaet fast, at det forholder sig saa. Naar der saa er blevet sagt: Hvorfor kan man ikke saa saadanne Folk, som affende Kød herfra, der ikke egner sig til Menneſteføde, dømt i Genhold til Lov af 14de April 1893? — Jaa vil jeg blot gøre opmærksom paa, at der ved Aalborg Byting er falden en Dom, der gaar ud paa, at Loven kun gælder, hvad der udbydes til Salg her i Landet, og vedkommende, som var tiltalt, blev, da han ikke havde udbudt Kød til Salg her i Landet, frifunden, uagtet det blev oplyst, at han for en enkelt Fjerding's Vedkommende havde fjernet Brysthinderne. Nu benytte de forskellige Lande forskellige Fremgangsmaader over for det Kød, som saaledes affendes, og som ikke er tjenligt til Menneſteføde. I England erklærer de Kød det for uskiftet til Menneſteføde og beordre det nedgravet, saa vidt mig bekendt, og ikke videre. Men et andet Forhold finder Sted i Norge, i hvert Fald er det sket for et enkelt Tilfælde's Vedkommende. De gaa der en anden Vej, som efter min Mening ikke er mindre probat, idet de, som det har vist sig i et enkelt Tilfælde, tilbagevende Kød. Vedkommende havde fjernet Brysthinderne, og det kom tilbage her til Landet, men vedkommende Mand, som havde affendt det, kunde heller ikke straffes derfor. Siden jeg gaar videre, vil jeg forudsikke den Bemærkning, at jeg ikke skal drage nogen som helst Parallell mellem de Tilfælde, der ere omtalte i Betænkningen, og det, jeg nu vil omtale; enhver maa drage den Slutning, han selv vil finde passende og rigtig. Der er fremkommet Udtalelser fra ikke saa faa i Retning af, om man ikke kunde saa Folk straffede, der gøre sig skyldige i saadanne Forsejler her i Landet, idet de mene, at det ikke nu kan ske, bortset naturligvis fra, at de kunne saa en Bøde i Genhold til Sundhedsvedtægterne. Dertil maa jeg bemærke, at man maa erindre, at man jo har Loven af 14de April 1893 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, og i dette Forhold kommer den meget omdebatterede § 11 i Loven, der handler om Tuberkulose, til at virke, og saaledes som den har virket hidtil, har

den virket heldig. Udvalget havde den Gang meget store Betæneligheder ved at gaa med til denne Paragraf, da man mente, det kunde føre til uheldige Afgørelser. Maa jeg i denne Forbindelse minde om, hvad Loven af 14de April 1893 siger i § 11 om dette Forhold. Den siger: „Med Hensyn til Tuberkulose hos Kvæg (derunder ogsaa Kvægets Yvertuberkulose) og hos Svin gøres det Særen eller den, som paa hans Vegne fører Tilsyn med Dyrene, til Pligt“ — og det, der saa vedkommer det her foreliggende Spørgsmaal, staar under Tit. b. — „ikke at afhænde eller at bruge til Menneſteføde Kød af Dyr, der øjensynlig ere angrebne af Tuberkulose, med mindre det slagtede Dyr med dets Indvolde forinden er undersøgt af en Dyrlæge, og det ved hans Attest godtgøres, at Kødets kan bruges paa denne Maade.“ Og § 16 bestemmer, at Overtrædelser straffes med Bøder fra 4 til 500 Kr., at Sagerne behandles som offentlige Politisager, og at Bøderne tilfalde den vedkommende Kommunes Kasse. Maa jeg saa her oplyse om en Dom, som er falden i de sidste Dage, og hvorved disse Bestemmelser i Loven af 1894 ere blevne anvendte.

Der var en Slagter i en By, som havde slagtet en Ko, der viste sig at være tuberkuløs, saa han agtede ikke selv at benytte Kødets. Det saa to Slagtere i en anden By at vide, de mene, at der er en god Forretning at gøre, begive sig paa Vej hen til Slagteren, der havde slagtet Koen, og den ene af dem løber saa Koen, uagtet Sælgeren siger, at Koen er tuberkuløs. Køberne sige ikke udtrykkelig, hvad de ville benytte Kødets til, men lade den Bemærkning falde, som det er oplyst i Forhørene, at de maaste ville bruge det til Sæbeaftogning. De begive sig saa hjem med Koen, og den Slagter, der har købt den forærer saa den anden Slagter en Del af den, hvoraf denne saa selv bruger noget og sælger noget til andre. Slagteren, som havde købt Koen, brugte noget selv og tog med Resten til vedkommende Bys Torv, hvor det blev undersøgt af vedkommende Dyrlæge paa Torvet, der imidlertid overser, at Brysthinderne vare fjernede fra Dyret for at skjule Sygdommen. Sagen kommer op, men det kan ikke oplyses, hvor meget der er solgt, lige saa lidt som, hvorvidt noget Menneſte har haft Stabe deraf eller ej,